

ת"פ 63676/05/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד ע'אנם

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 63676-05-18 מדינת ישראל נ' ע'אנם

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מוחמד ע'אנם

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של החזקת אגרופן שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק).
2. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 27.1.18 בסמוך לשעה 22:44, הגיע הנאשם לשער 1 בטרמינל 3 בנמל התעופה בן גוריון. משנשאל על ידי מאבטח האם יש ברשותו כלי תקיפה, הציג הנאשם אגרופן מתכת אותו נשא על גופו.
3. במסגרת ההסדר הדיוני, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר לעונש, כאשר שירות המבחן התבקש לבחון, בין היתר, את בקשת ההגנה לביטול הרשעתו.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון מיום 19.2.2019, עולה שהנאשם כבן 20, רווק, נעדר עבר פלילי ועובד כמלקט סחורה מזה כשנה וחצי בחברה פרטית. הנאשם לומר לתואר ראשון במנהל מערכות

בראות במרכז ללימודים אקדמיים באור יהודה. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה והסביר כי החזיק את האגרופן לשם הגנה עצמית עקב סכסוך בין משפחתו למשפחה אחרת. לדבריו לא היה ער לכך כי החזקת האגרופן מהווה עבירה על החוק. שירות המבחן ציין כי לנאשם אין מאפייני התנהגות עברייניים, הוא מגלה אחריות ומסירות בקשר למכלול התפקידים אותם הוא נושא במסגרת עבודתו ומשפחתו, מתפקד לאורך שנים באופן יציב בתחום התעסוקתי, ומשקיע את רוב מאמציו בלימודים על מנת לממש את שאיפותיו. להערכת שירות המבחן, ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע עבור הנאשם, והסיכון הנשקף ממנו הינו נמוך. הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה והבין את הפסול הגלום בה. בשים לב לאמור, המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם, ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

בתסקיר משלים שהוגש ביום 28.3.2019, שב שירות המבחן על המלצתו וגיבש עבור הנאשם תכנית של"צ.

טיעוני הצדדים ודבר הנאשם

5. בטיעוניו לעונש ציין ב"כ המאשימה, עו"ד מיקי ברגר, כי הנאשם יליד 1998, נעדר הרשעות קודמות. ב"כ המאשימה הפנה לערך המוגן בו פגע הנאשם שעיקרו שמירה על הסדר הציבורי והגנה על שלמות גופם של הפרטים מפני פגיעה בהם באמצעות כלי משחית. עוד נטען שמידת הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית, זאת בשים לב לנסיבות האירוע, נשיאת נשק קר בשערי נמל התעופה בשעת לילה. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, וביקש לגזור על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד.

6. מנגד הדגיש ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, ואת הודאתו בהזדמנות הראשונה. לדבריו, הנאשם בחר מיוזמתו למסור את האגרופן, לא הבריון ולא הסתירו, קיבל אחריות על מעשיו והוא נעדר מאפיינים עברייניים. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל עליו צו של"צ תוך הימנעות מהרשעה, בפרט כאשר הסיכון הנשקף ממנו הנו נמוך.

7. הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבצע של"צ.

דיון - ביטול הרשעה

8. ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדיון. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיון (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)).

בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

9. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם במקרה שלפני מעלה שאין מקום במקרה זה להימנע מהרשעת הנאשם. על העדר האפשרות, ככלל, להימנע מהרשעה בעבירה של החזקת אגרופן, עמד השופט א. שוהם ברע"פ 1949/15 אימן תקרורי נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (2.4.2015) (להלן: תקרורי): "גם אם מעשיו של המבקש אינם מגיעים לרף חומרה גבוה, בשים לב לעובדה כי המבקש לא עשה שימוש באגרופן, הרי שעצם החזקתו של כלי נשק קר כדוגמתו, אשר שימוש הטבעי אינו למטרה כשרה, אינה מאפשרת להימנע מהרשעתו של המבקש" (ההדגשות הוספו - ע.מ.).

10. נוסף על כך, ובבחינת למעלה מן הצורך, אציין שהנאשם אף לא עמד בדרישה להוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו. הנאשם עובד כמלקט סחורה בחברה פרטית, ומכאן שלהרשעה אין כל משמעות על המשך העסקתו במקום עבודתו. נכון הדבר שהנאשם הינו אדם צעיר שכל עתידו לפניו, לומד לימודים אקדמאיים ומעוניין להשתלב בעבודה בתחום הבריאות, אולם עניינו אינו שונה מעניינם של רבים אחרים במצבו. בעניין זה יפים דבריו של השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 4079/10 ג'בשה נ' מדינת ישראל (23.8.2010):

"אמת, יתכן וכתוצאה מהרשעה זו תפגע דרכו המקצועית של המבקש, אולם ראוי היה כי ישקול תוצאה זו בטרם מעשה. מנגד, עמד בית משפט זה לא פעם על האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה בה צעירים נושאים על גופם כדבר שבשגרה סכינים בפרט ושאר כלי משחית בכלל (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.6.2008); רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.11.2008); ע"פ 5928/93 דרס בן ביאדגלין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.7.1994)). סכין זו המוחזקת בהיחבא שלא כדין, הנה בבחינת האקדח שתיאר אנטון צ'כוב, הנראה במערכה הראשונה וסופו לירות במערכה השלישית, ועם כך לא ניתן להשלים".

לאור מכלול הנימוקים עליהם עמדתי לעיל, מצאתי שלא להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הנאשם פגע בערך המוגן של שמירה על גופו של אדם מפני פגיעה בו באמצעות נשק קר. בתופעה פסולה זו של נשיאת נשק קר, שטיבו להישלף בשעת הדחק ולגרום לנזק רב, ביקש המחוקק להילחם בדרך של קביעת סעיף עבירה ייחודי מסוג פשע, שהעונש הקבוע לצדו הינו עד 5 שנות מאסר, שהינו עונש הגבוה מזה שנקבע, למשל, לצד עבירת תקיפה הגורמת חבלה.

במקרה שלפני הודה הנאשם שחזה את האפשרות שייאלץ להשתמש באגרופן לצורך הגנה עצמית. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הסתובב עם הסכין במקום ציבורי מרכזי כמו נמל התעופה בן גוריון.

בשים לב לאמור, ולמדיניות הענישה הנוהגת, כפי שבאה לידי ביטוי, בין היתר בעניין תקרורי, מקובל עלי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה - בין מאסר על תנאי ושל"צ או קנס ועד מאסר בפועל למשך מספר חודשים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

12. הנאשם כבן 20, נעדר הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו. מתסקירי שירות המבחן עולה שהעבירה בה הורשע הינה חריגה בנוף חייו, והוא נעדר דפוסי התנהגות עברייניים. עוד עולה, שהנאשם מתפקד באופן יציב בתחום התעסוקתי, לומד לתואר ראשון, הוא בעל כוחות ויכולות ומגלה אחריות ומסירות.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, והערכה היא שההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע עבורו ביחס להישנות התנהגות בעייתית בעתיד. בהתאם, רמת הסיכון מהנאשם הוערכה כנמוכה.

בנסיבות אלו, ועל מנת לחזק את הצדדים החיוביים הרבים אצל הנאשם, אני סבור שיש לגזור עליו עונש המצוי בתחתית המתחם.

סוף דבר

13. אשר על כן, בשים לב למכלול הנימוקים עליהם עמדתי לעיל ולהמלצת שירות המבחן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרת מחלקת תרבות וספורט ברמלה, שם יסייע בעבודות תחזוקה.

מובהר לנאשם כי אי עמידה בתכנית השל"צ, או העדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, עלולים להוביל לחידוש הדיון בעניינו ולגזירת עונשו מחדש.

ב. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה של נשיאת סכין או אגרופן.

14. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. האגרופן יושמד.

15. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.